

Gedichten

1. Je was een man/vrouw van weinig woorden.
Duidelijk herkenbaar voor degenen die bij je hoorden.
Een man/vrouw, vader/moeder en opa/oma
waar je op kon bouwen,
met een woord waarop je kon vertrouwen.
2. Achter je ligt een leven van werken en plicht
en juist dat bepaalde in alles jouw gezicht.
Zo bescheiden als je hebt geleefd,
zo bescheiden ben je gestorven.
3. Wees liefdevol voor elkaar
4. Mijn vaste stelregel is altijd geweest:
Ik geef iets pas definitief op,
als ik pertinent zeker weet dat er
absoluut niets meer aan te doen is;
en nu is het dan zover...
5. Nooit vragend,
nooit klagend,
altijd alles voor zichzelf/haarzelf dragend,
was hij/zij een steun voor velen.
6. Hij/zij had de wil om te leven,
maar niet meer de kracht.
7. Groot was je inzet voor alles.
Moge deze verder leven in ons.
8. Pas als je iemand hebt
die met je lacht en met je grient,
dan pas kun je zeggen:
'k heb een vriend.

Toon Hermans
9. Jouw liefde zal altijd bij ons blijven
10. Zonder te klagen heeft hij/zij moedig gestreden.
Alles in het leven vond hij/zij zo fijn.
Hij/Zij zei vaak: "t is goed hoor."
Als een leven vol liefde, werken en zorgen,
zo leeft hij/zij in onze herinnering door.
11. Vergeet zijn/haar tranen
Bewaar zijn/haar gulle lach
Hij/Zij heeft zijn/haar strijd gestreden
Dat hij/zij nu vredig rusten mag
12. Dit sterven is zo moeilijk te verwerken.
Zijn/Haar leven was ons allen zoveel waard.
Hij/Zij was een van die stille, geestelijk sterken,
die iedereen, alleen zichzelf niet spaart.
13. Rond vader/moeder is het stil,
ondanks zijn/haar levensmoed en sterke wil.
Na een werkzaam en hard leven heeft hij/zij
zijn/haar laatste strijd op moeten geven.
Wij staan met ons verdriet alleen.
Zijn/haar plaats is leeg,
want hij/zij ging van ons heen.
14. Juist nu je er niet meer bent,
zul je altijd bij ons zijn.
15. De dagen van mensen zijn als gras.
Zij bloeien als de bloemen in het open veld,
dan waait de wind en zijn ze verdwenen.
16. "Rust nu maar uit,
je hebt je strijd gestreden.
Je hebt het als een moedig mens gedaan.
Wie kan begrijpen wat je hebt geleden?
Wie kan voelen wat je hebt doorstaan?"
17. " 'n Afscheid is altijd moeilijk als 't fijn is geweest.
Maar ik blijf altijd bij je, 't leeft in mijn geest"
(Maar wij blijven altijd bij je, je leeft in onze geest.)
18. Nog bijna niets,
zo jong en onwetend:
maar toch zo groots en fijn,
wat jij voor ons hebt betekend.
19. Voor mij is het niet erg meer,
daarvoor is het verleden.
Wel voor jullie die ik achterliet.
Vaarwel en wees tevreden.
20. De grote stilte moest nu langzaam aan maar komen
in plaats van al de kreten die de wereld slaakt...
De grote stilte met zijn ademloze dromen,
die heel ons klein gedoe ineens belachelijk maakt.
21. Er zijn te weinig woorden om jou te beschrijven
Er zijn te weinig woorden om jou te prijzen
Je was er gewoon
Je stond altijd voor ons klaar
Was 't niet met een lach, dan wel een gebaar
Er zijn een paar woorden die horen bij jou
Wij zullen je missen, wij houden van jou.

Gedichten

22. Herinner mij maar niet in sombere dagen,
als wolkenluchten licht verjagen.
Herinner mij in stralende zon
hoe ik was, toen ik alles nog kon.
23. Als leven lijden wordt,
is rusten goed.
24. Ieder mens is uniek.
Maar zeker deze man/vrouw
met zijn/haar pretogen,
zijn/haar glimlach en zijn/haar humor.
Helaas, hij/zij is niet meer.
25. Het is voorbij
De vele gelukkige jaren
Het was een voorrecht bij
hem/haar te mogen horen
26. Zorgen zijn de wolken aan de
hemel van ons leven:
doch het zonnetje van hoop en
liefde doet ze afdrijven.
27. We waren zo gelukkig samen,
wij deelden vreugde en verdriet.
Wij hoopten op nog heel veel jaren,
maar die kregen wij niet.
28. Twee mensen met een hart van goud
Van wie iedereen houdt
Gingen heen in de bloei van hun leven
Zo plotseling, ineens, zo maar even
Wij zijn door verdriet overmand
Zij zijn voor altijd samen - hand in hand -
Wij zullen jullie nooit vergeten
29. Sterven doe je niet ineens,
maar af en toe een beetje
en alle beetjes die je stierf,
't is vreemd maar die vergeet je.
Het is je dikwijls zelf ontgaan,
je zegt ik ben wat moe,
maar op een keer dan ben je
aan je laatste beetje toe.
30. Vele fijne herinneringen
verzachten onze smart.
Nooit meer in ons midden
altijd in ons hart.
31. Het laatste beetje is nu op,
veel was er te verduren.
Het kaarsje is thans op gebrand,
gedoofd zijn alle vuren.
Voor wie het aanging, is 't niet erg;
die heeft genoeg geleden.
Wel voor hen die ik achterliet:
vaarwel, en wees tevreden.
32. Kort was je tijd,
groot was je vriendelijkheid.
Opgewekt en spontaan
ben je van ons heengegaan.
33. Achter je ligt een leven van werken en plicht
en juist dat bepaalde in alles jouw eigen gezicht.
Flink was jij je hele leven,
moedig ben je tot het einde gebleven.
Flink wil je nu dat wij zullen zijn,
maar afstand nemen doet zo'n pijn.
34. Dat leven strijd is, wisten wij samen.
Ook wat echte vrienden waren.
Samen hielden wij van de vogels,
de bloemen en de zee.
Bedankt ..... voor alles.
't Is te veel om op te noemen.
35. Door de tranen van dit uur
sluipt zijn/haar glimlach,
zijn/haar ogen, zijn/haar stem,
maar vooral zijn/haar hart.
36. "Hand in hand zijn wij gegaan
tot aan de drempel.
Moe gestreden, door onze liefde omringd,
ben je van mij heengegaan".
37. De leegte die hij/zij achterliet
kan niemand wegnemen.
In blijvende liefde gedenken wij,
wat hij/zij voor ons betekende.
38. God looked around His garden
and found an empty place.
Then He looked down upon this earth
and saw your tired face.
He put His arms around you
and lifted you to rest.
Gods garden must be beautiful,
He only takes the best.

Gedichten

39. Hij heeft alleen je lichaam weggenomen,
niet wie je was en ook niet wat je zei.
Ik zal nog altijd grapjes met je maken.
We zullen samen door het stille landschap gaan.
Nu je mijn handen niet meer aan kunt raken,
raak je mijn hart nog duidelijker aan.
40. Verder van de wereld weg
elke dag een beetje.
dichter naar de hemel toe
elke dag een beetje.
41. Hij/Zij had nog zoveel plannen.
Hij/Zij wou nog zoveel doen.
Het is voorbij.
Het hoeft niet meer.
't Is niet meer dan, maar toen.
42. Veel heb je ons gegeven.
Veel heb je voor ons betekend,
plotseling uit ons leven verdwenen,
blijf je in onze harten leven.
43. Een moeder sterft altijd te vroeg
al wordt zij nog zo oud.
Je bid dat God haar sparen zal,
omdat je van haar houdt.
Maar als de jaren knellen gaan,
zij ziek wordt, moe en oud,
bid je dat God haar halen zal,
omdat je van haar houdt.
44. Elke dag een stapje dichter naar het eind.
Elke dag een beetje van je krachten verkleind.
Elke dag wal zwaarder wat je torsen moest.
Doch algaande wetend: eens komt alles goed.
Rusten na het leven, rusten bij de bron.
Vanwaar lang geleden, ook de weg begon.
45. Waarom al dat vechten
waarom al die pijn.
Je wilde hier niet weg.
Je wilde hij ons zijn.
De strijd was oneerlijk
en geheel niet terecht.
Je wilde nog graag verder,
maar verloor dit gevecht.
46. Wij blijven uw geest
met liefde omringen
47. Sluipend ongemerkt
raakte je uit onze tijd.
Je ging in je eigen tijd leven.
Je trok je niet meer zoveel aan
van onze gewoontes.
Je ging je eigen gang.
Je doorbrak steeds meer
onze gang van zaken.
- Sluipend en ongemerkt
raakte jij uit onze tijd.
Je liet ons leven
in twee tijden tegelijk:
die van jou
en die van ons.
48. Wij waren zo graag bij u
49. Zo waren wij
soms meer verward dan jij.
We keken elkaar aan
en vroegen ons af:
hoe kon dit toch?
In ons hart voelden we ons
in de steek gelaten.
Jij liet ons zomaar zitten
in onze tijd
met de handen in het haar.
50. Soms, als er niets wordt gezegd,
jij even rust vindt
op je eindeloze dwaalwegen,
dan even ontmoeten onze handen
en onze ogen elkaar.
Onze ontmoeting is vrede.
De tijd staat even stil.
51. Als het leven je ontglipt
en de dood is zo dichtbij
dan verdwijnt de woede
en voel je je vrij.
De strijd is gestreden
je hebt je best gedaan
de pijn zou verdwijnen
je wist dat je moest gaan.
52. Het gaat niet om de weg die je inslaat,
maar het spoor dat je nalaat.

Gedichten

63. De mens, uit een vrouw geboren,
is kort van dagen en zat van onrust.
Als een bloem ontluikt hij en verwelkt,
als een schaduw vliedt hij heen
en houdt geen stand.
Job. 14:1
64. Alleen God weet waarom
65. Uw liefde blijft ons in gedachte
66. Wij bewaren uw goedheid in ons hart
67. Je was zo moedig al die jaren
ook tijdens de moeilijke momenten die er waren
"We redden het wel, ik kom er wel door"
hoe zwaar het ook was, je ging ervoor.
68. ... Wij delen in Zijn lijden
om ook te delen in Zijn verheerlijking.
Ik ben er zelfs van overtuigd,
dat het lijden van deze tijd niet
opweegt tegen de heerlijkheid
waarvan ons de openbaring te wachten staat.
Romeinen 8: 17,18
69. Moge Uw liefde voor elkaar
een steun zijn bij mijn heengaan.
70. Het leven reikt naar een eeuwige morgen
71. Dit heengaan is een nieuw begin
72. Zijn/Haar stoel is leeg,
zijn/haar stem is stil.
Wij zeggen, Heer
het was Uw wil.
73. Eens komt het weerzien in een grenzeloze liefde
74. Je was zo levenslustig,
je wilde nog zoveel beleven.
En nu is het stil, zo akelig rustig,
Alleen de herinnering is ons gebleven.
75. Uit het leven heengegaan
wekt vertrouwen op weerzien
76. Sterker dan de dood is de liefde
77. De Heer heeft hem/haar mij gegeven
De Heer heeft hem/haar teruggenomen
De Naam des Heren zij gezegend.
78. Sterven is als een zon die ondergaat
79. Een onvergetelijke mooie tijd,
wordt een lieve herinnering.
80. Dank goede vrienden
voor al het mooie
dat wij samen beleefd hebben
81. De zon scheen.
De vogels floten.
En toen werd het stil...
82. Hij voert mij naar wateren
waar ik kan rusten.
Nu weet ik, Heer, hoe groot Gij zijt
en buig mij voor Uw majesteit.
83. Groot was je inzet voor alles
moge deze verder leven in ons.
84. Dank U voor alle goede vrienden
Dank U o God, voor al wat leeft.
85. In stilte ervaren we je 'zijn'.
Blijf ons nabij...
86. Toon mij Heer Uw wegen,
en leer mij Uw paden kennen.
87. Om je heengaan treuren wij.
Om wat je was zijn wij dankbaar.
88. De veelzijdige rijkdommen van de natuur
verkundigen Uw grote macht en goedheid.
89. Leer mij hoe ik Uw wil volbrengen moet
want Gij zijt toch mijn God.
Ps. 143
90. De pracht van de natuur toont ons
Uw grote liefde voor de mens.
91. Sterven is je hand uitsteken naar God en weten
dat Zijn hand klaar staat om je op te vangen.

**HOUVAST
BIJ LOSLATEN**

Gedichten

92. Wij vertrouwen op Gods goedheid
en danken voor de gelukkige dagen.
93. Aanschouwd hebben mijn ogen Uw heil,
dat Gij bereid hebt voor het aanschijn
aller volken.
94. Leek alles op een voorspoedig herstel,
de terugval kwam toch snel.
Herinner mij, in stralende zon.
Hoe ik was, toen ik alles nog kon.
95. Blijf vertrouwen.
Eens zien wij elkaar weer.
96. De stilte van de natuur
bewaart mijn laatste wens:
wees goed voor elkaar.
97. Wij blijven uw voorbeeld volgen
98. De laatste trap op tree voor tree,
maar Jezus ging steeds met hem/haar mee.
En toen hij/zij Hem om hulp moest vragen
heeft Hij hem/haar het laatste stuk gedragen.
Hij droeg hem/haar in Zijn heerlijkheid,
waar niemand huilt, waar niemand lijdt.
Daar kan hij/zij zingen zonder pijn:
"Ik Zal dan gedurig bij U zijn."
99. Het laatste levensblad is gevallen,
maar je blijft in ons verder leven.
100. God heeft Zijn kind thuis gehaald.
101. Mijn ziel is tot rust gekomen,
want alles verwacht ik van God.
102. Eens zal de zon opnieuw schijnen.
Ik vraag je, vergeet mij niet.
103. Dit is mijn laatste woord:
ik heb u liefgehad.
104. In een leven vol inhoud,
rijk aan humor en door wilskracht omgeven
heeft hij/zij alles wat hij/zij bezat
teruggegeven voor 't eeuwige leven.
105. Wees goed voor elkander.
106. Alle einden der aarde
aanschouwen het heil van onze God
107. Het afscheid doet pijn,
want een goed mens ging heen.
108. Nooit zult u door de tuin meer lopen
waar iedere bloem en iedere plant
getuigde van uw zorgende hand.
- Nu ging de Hemeltuin voor u open -
109. "En Hij, die vol liefde Zijn Kind heeft
ontvangen, kent ook ons verdriet,
ons gemis, onze pijn."
110. "Ik heb de strijd gestreden,
de goede strijd van het geloof
Dit is de kroon van mijn leven."
111. Op U Heer heb ik mijn vertrouwen gesteld
en ik zal niet beschaamd worden.
God heeft gegeven,
liefde in het leven,
moed in het lijden,
troost in het scheiden.
112. Hij wenste daar te zijn
waar nimmer tranen vloeien
waar 't hart geen kommer kent noch pijn
waar doorn noch distel groeien.
O, daar te zijn.
113. "Ik ben de Weg, de Waarheid
en het Leven."
Joh. 14:6
114. Elke dag een stapje verder naar het eind,
elke dag een beetje van je kracht verkleind.
Rusten na een leven, rusten bij de bron,
vanwaar lang geleden ook je weg begon.
115. Wij willen hem/haar rust geven in de Heer
in wie hij/zij zo'n groot vertrouwen had.
116. Niemand leeft voor zichzelf
Niemand sterft voor zichzelf
Wij leven en sterven voor God onze Heer,
aan Hem behoren wij toe.
Ps. 23

**HOUVAST
BIJ LOSLATEN**